

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 ker.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és irodó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytösdökben.

Gazdák zászlóbontása.

(Kiküldött tudósítónktól.)

Palics, 1909. jun. 23.

(b.) Az új idők szellemének és kötelességének fölértésében nagyjelentőségű zászlóbontás történt tegnap a magyar haza legmagyarabb, eszményi s anyagi érték szerint legjobban megbecsült felében, a Bácskában. A zászlóbontás a magyarság erősítésére, a föld, a munka és a munkás védelmére történt azzal az alap gondolattal, hogy a munkás magyarságot, a mely apai örökében: a földben, a honfiai hagyományokban, a jó erkölcsökben van megtámasztva, — a haza eszményének, erősségének elsősorban téve szolgáltat, békés fejlődésében biztosítsa.

Meg kell menteni a földet, melyen a magyar haza összes hagyományaival, multjával nyugszik. Magyarország földmivelő ország, nemzeti hagyományaink, nemzeti megerősödésünk a földben rejlik. Szeretjük a földet, benne szeretjük a magyar hazát. A magyar történelem a magyar föld védelme. A magyar hazát a magyar földben foglaltuk le, a földért hadakoztunk ezer éven át, hadakozás és földmivelés volt a mi kulturánk, nemzeti erónk a földbe ékelődik. Az ipari és kereskedelmi termelés kozmopolita, a nemzetek versenyében elosztódik, cserélődik; a föld az marad a

miénk. A magyarság kulturmissziója az agrikultura, épen azért kell, hogy a gazdaságsadalom a nemzet ereje s gerince legyen. Erősítsük a gazdaságsadalmat s megerősítettük a nemzetet.

A megváltozott társadalmi viszonyokban, mikor a fejlett s minden irányban kihatásolt embererő, önző, kockázatos versenyben lép fel minden téren, legelső sorban szorult védelemre a föld. Ipar, kereskedelem óriás dimenziókban halad, vagy haladhat, a föld csak a maga régi erőt bocsátja rendelkezésünkre.

Vissza kell állítani az egyensúlyt az igazi munka: az érdem és ennek képviselője a gazdaságsadalom és a spekulancia, az üzérkedés: a siker és ennek osztályosa a nagyjában idegen kereskedelem között. Be kell töltetni azt a már-már áthidalhatatlannak látszó űrt, amely a két s csak az egyik részről igazolt érdek egyenlőtlen küzdelmeiből szociális viszonyainkban előállott.

A két érdeket képviselő társadalmi osztály egymásra utaltságának elismerése és elősegítése mellett elsősorban a föld népe szorult istápolásra, az ő jóléte, békéje, munkakedve a föld értékének, jövedelmezőségének első biztosítéka.

Az összetartandóság érzetében lépünk a szervezkedés terére. Szervezzük a gazdaságsadalmat az egész vonalon, hogy el-

hárítsuk a magunk érdekeinek kockázatát, amelyekben együtt találjuk a haza legszentebb érdekeit is. A szervezkedés feladataiban elsősorban gondoljunk a népre. A jogok kiterjesztése által, nagy befolyáshoz jut, azért előre gondoljunk az ő jóérkölcök s helyes intenciók szerint vezetett kulturális megerősítésére.

A magyar népben parlagon heverő nemzeti erőket ki kell fejteni. Tegyük nemzetit a népet jogban, érvényesítésben, tudásban — fogadjuk be a magyar hazába erejét, képességeit, törekvéseit, szellemének, s patriarchalis erkölcsének — befolyását. Adjunk neki kulturát, képességet saját és hazája sorsának intézésében, ennek a képességnek erkölcsi emelkedettségnek birtokában felérti, hogy az ő hazája nemcsak föld; munka, fáradalom, veríték, kötelesség; vér és pénzaldozat; — nemcsak mult; történelem, mese, emlék, remény; bölcső és sirhalom; — nemcsak szenvedés, mostoha elhagyatottság, alárendeltség, hanem együttérzés, jólét, boldogulás tere, együttünkölködés a közjólét kifejtésére. Ha szervezzük a népet, ezáltal felébresztjük benne a kulturális hajlamokat. Fogékony lesz a népjóléti intézményekre. Intézmények létesítése s azokban saját sorának intézése által rész jut neki a hazából, amely az ő intézményeivel, alkotásaival kapcsolódik a földbe.

Falun.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcája. —

A hajnali világosság alig szürkült még. A kis falusi földes szobában, melynek ablakai kendővel, absztrakt voltak lefüggönyözve, a sötétstől jóformán látni sem lehetett.

Az egész falu aludt, csak az öreg asztalosné, a részeges Rátónyi felesége volt ébren, a ki már egy esztendeje fekszik dagadt lábaival, Fülüt ágán, száraz, sovány kezeivel megigazította ráncos homloka fölött a kendőt, a mely nélkül még aludni sem tudott s mérges, rekedt hangon kiabált lányára, a ki az ajtó előtt, a földön, egy szalmazsákon aludt.

— Julcsa, te, Julcsa, — ismételte hangosabban és mérgesebben, — Julcsa, kelsz föl mindjárt?

A leány ijedten rezzent föl álmából s szó nélkül ugrott föl a lepedő alól, mellyel takarózott. És mialatt még félig csukott szemekkel magára kapott egy szoknyát és egy tarka reklit, az öregasszony egyre szidta az ágyból:

— Egyszer elrohadsz a lustaságtól! A nap majd kiégeti a szeméd és még nem is fejtél; pedig mindjárt kihajtják a csordát.

Az álmos, borzas leány ásítózva ment ki a szobából a konykába, leakasztotta a falról a sajtárt, és a tornácra kiállva elkezdte öblögetni, miközben a reggeli csipős hidegtől dideregve mormolta magában a reggeli imádságot. Végre a sajtártól kilocsantotta a vizet az udvarra, hol néhány szál deszka volt szétrakva, hogy száradjon; azután az ő felé indult, mely az alacsony szalmafedeles ház végében volt.

— Julcsa te, Julcsa! — A leány visszafordult.

— Mit akar anyám? — kérdezte a szobában.

— Nincs itthon apád?

— Nem láttam, felelte vállát vonva s azzal kiment, hogy megfejjén. Az asszonyból megint kitört a méreg:

— Oh a részeg állat, még a virrasztóból sem tud addig hazajönni, míg holtira nem issza magát. — És elkezdte átkozni azt a szegény kiterített, sánta kovácsot, a ki fölött ezen az éjszakán ott virrasztott a falu minden mesterembere.

Ezalatt a leány a sötétben megetette moharral a tehenet, a sarokból elővett egy négy lábú kis alacsony széket s arra a tehen alá ült, hogy megfejje. A tehen jóízű, lassu rágással ropogtatta a jászolba rakott füvel, a leány pedig fejét lehor-

gasztotta és mélyen elgondolkodva fejte a meleg habozó tejet a térde közé szorított sajtártba.

Egészen összerázkódott az ijedségtől, mikor az ő-ajtóból váratlanul jöreggelt kívánt neki a hórihorgas, ritka bujassa asztalos legény, Papp Sándor, a ki mindig nyomában volt a leánynak, csakhogy négy szemközt beszélhessen vele.

— Jaj, be megijedtem, mondta a leány halkán, rámosolyogva. A legény, a ki hajadon főn, egy szennyes tarka ingben és papucsban állott ott, benyult a nadrágja zsebébe, kivett onnan egy összegyűrt papirost, melyben a dohányát tartotta és míg kérés ujjai között nagy ügyelbajjal a cigarettát sodorgatta, épen, hogy szólnon valamit, megkérdezte:

— Miért perel megint az asszonyság?

— Nincs itthon az apám.

Ennyi bevezetés után az asztalos legény cigarettára gyújtott és belekezdett az ő régi mondokájába:

— Hát még mindig nem gondolta meg magát Julcska? mondta gyöngéden és egy kis féltékenységgel.

A leány álmos arca kipirult és kérielőleg nézett a legényre.

— Tudja már azt, Papp ur.

Sövegjártó János

Vászon kereskedése menyasszonyi kelengyék

olcsó, szabott árak mellett.

Székesfehérvár, Barátok épülete.

Mai lapunk 4 oldal.

00000349

Földhöz kell juttatni a népet, hogy a föld szeretetében hű legyen hazájához.

A magyar népnek vissza kell adni a hazát; akié a föld, azé az ország. És senki másé ne legyen ez az ország, csak a magyar népe. Ha meg tudja vetni lábát ezen a földön, apáinak sírdombjaiban, ragaszkodni fog hozzá, s dolgozni fog érte. A magyarság munkája új erőre kap, sok új erővel erősödik s erős, boldog lesz az ország!

Ezeket a gondolatokat fejezte ki határozottan és tetteiképpen egy ország gazdáinak lelkesedése és tapsa között a gazdaszövetség imponáns palicsi gyűlése. A nagyméretű s jelentős gyűlés felvetette az agrárszervezkedés eszméjét, s hogy az eszme érvényesülése teljesebb legyen, kifejezte kívánásait egy országgyűlési agrárpárt alakulása iránt.

Az aggodalmas politikai helyzetre való hivatkozással vezető politikusok hangoztatták, hogy a ránk következő külső nemzeti veszedelmekben gazdasági alapjaink megerősítésében keressünk bizton-ságot.

Egyletőre csak a zászlóbontás gondolatát értékeljük. A szervezkedés propagálása bár nem új, — a kereszténység szent hivatása magaslátán elismert sikerrel már régen végzi, — mint erkölcsi értékek mentésére megindult akció nagy elismerésre tarthat számot. Mi úgy tekintjük, mint a mi szervezkedésünk folytatását, vagy — ha ezt egyesek kifogásolnák, — párhuzamát. Azokat a rétegeket volna hivatva felölelni, amelyekhez a mi szervezeteink nem ugyan természetüké, de *jellegükben* fogva hozzá nem férhetnek. A rendeltetés, a cél egy, a keretek különbözők. Épen az bizonyíthatja a mi szervezeteink jogosultságát és érdemét, hogy a gazdaszövetség a mi eszmeink számára lett, azokat a gondolatokat ülteti az ő talajába, amelyek nálunk már bő gyümölcsöt hoztak.

Annak elismerésével, hogy az erköl-

csi értékeket védve, elősegítve, a közélet minden fórumán együtt haladunk s ha a szükség úgy kívánja találkoznak, sok siker és áldást kívánunk a gazdaszövetség szervezkedésére. Mi meg tudjuk érteni azt, hogy vannak olyan közös nagy érdekek is, amelyeknek győzelmeért — megeshetnek — le kell mondanunk a formásgokrol.

UJDONSAGOK.

Krónika.

*Gyűlések tanítóink,
Szépet, magyot határoztak:
Szövetségbe kell gyűlnie
Az igaz katolikusnak;
A tanító álljon ebben
Vezérel a népe felett.
— Ki küzdene a szent ügyért? ...
Ugy, bajtársak, fogjunk kezét!*

*Körüllünk forr az élet,
Csatáznak az irányzatok,
Ki álljon a frontra köztünk
Szent ügyünkért, csak a papok?
Áldozni a jó ügyért csak
Ők tudnának munkát, szívet?
S mi nem tudnánk sorba állni?
— Jó bajtársak fogjunk kezét!*

*Fent és lent a béke bomlik,
Pusztulnak a jó erények,
S a mi termő telejünket
Előnti buján a vélek.
A nép, a jó nép, a bizalmunk,
Jövünk, erünk már elvesztett ...
Vagy lehet még ömi, vedni?
— Jó bajtársak fogjunk kezét!*

*Megroppant, vesző ügyünkért
Talpra, talpra valahányan!
Mig terünet visszaesszünk,
Addig senki meg ne álljon,
Vagy elveszünk mind egy szálig
Vagy aralunk győzelmet ...
Az Istennek szent nevében
Ki a frontra, fogjunk kezét!*

Bor Iván.

— **Személyi hír.** Erzsébet Amália főhercegnő férjével Lichtenstein Alajos cs. és kir. uhlánus kapitánnyal júl. 1-én hosszabb utra Norvégiába utazik.

— **A főispán lemondott.** A zavaros és aggodalmas politikai helyzetnek a mi megyénknek már is meg van a maga sajátos következménye. Amint lapunk zártakor értesülünk, *Székényi* Viktor, gróf vármegyei ideális lelkű s páratlan tevékenységű főispánja, akinek főispáni működése rövid néhány év alatt is a vármegye minden tervén való emelkedését eredményezte, a belügyminiszterhez beadta lemondását. Tekintve a bizonytalan politikai helyzetet s azzal szemben a főispán magatartását, ez a hír már néhány nap óta kering, a valóságát azonban nem akartuk hinni. Most annál meglepőbbben és érzékenyebben érint bennünket. A főispán elhatározást amint értesülünk, *Wekerle* miniszterelnök hétfői kihallgatása amikor a miniszterium felmentését kérte a királytól, tette bevégzetté. A kormány visszavonulása, a — hozzá legközelebb álló — főispánok körében is változással szokott járni. Amint értesülünk, az alkotmányparti főispánok legnagyobb része lemondott. Ma délután a főispán Budapestre utazott, utja lemondásával van kapcsolatban.

— **Egyházmegyei hírek.** *Vass* József dr., theologiai tanár a Szent Imre-konviktus igazgatói tisztje alól, *Lakatos* Frigyes, dr. karkáplánt ideiglenes tanulmányi felügyelői állása alól saját kérelmükre felmentette a megyéspüspök. Ezzel egyidejűleg *Vass* József drt. a szeminárium prófektusává nevezté ki.

— **Saára-alapítvány.** A községi felsőbb leányiskola tanári testülete ma délben tisztelettel, élén *Matskássy* Rózsa igazgatóval *Saára* Gyula dr. polgármesternél s felkérte, engedje meg, hogy a múlt héten tartott két színelőadás tiszta jövedelméből 1000 koronából — egy, a polgármester nevével viselő alapítványt létesíthessen. A tanári testület e tényével azon tiszteletének és haláljának akart

— Nem Juliska. higye meg, nem tudok semmit sem.

— De hát Istenem, — felelte a leány szemlesütve, hogy hagyjam itt ezt a két szerencsétlent? Az apám sohasem józan, az anyám már egy esztendeje nem tud a lábára állani ... Nincs hozzá telkem. Mi lenne belőtlük?

Azután mivel a sajátár meglelt, a leány fölállott a ténél mellől, a kis székét visszahozta a helyére az ajtó mögé és kijött az ólból, hogy a tornácra kiszúrja a tejet csuprokba. A legény is megfordult, egy utolsót szippantva eldobta a cigarettát és miután papucsos lábával letaposta, az udvar közepére ment az ágashoz, leakasztott róla két csuprot s vitte a leánynak, a ki egy szűrővel a kezében a tornácra állott egy tölgyfa pad mellett, melyre már letette a sajátár.

Mikor a leány megfogta a sajátár fülét s a szűrőn keresztül a csuporba töltögette a tejet, a legény zsebre dugott kezekkel a ház falához támaszkodott és úgy kezdett ismét beszélni.

— Lásza Juliska, egész éjszaka nem aludtam a nagy gondtól. Annyit törtem, zuztam a fejem. De hát hiába minden. Beláttam, hogy én tovább nem maradhatok a maguk házában.

A leány e szavakra meghökkenett, a keze reszketni kezdett és egy kevés tejet ki is öntött a padra. A szempillái sebessen mozogtak, mintha sírni akart volna; úgy szűrt tovább.

De a legény, hogy már egyszer volt annyira bátor, mindent elmondott, a mi csak szorongatta a szívét.

— Egy esztendeje, folytatta, hogy idevéldtem vándorlásom közben. Két-három hétk

akartam csak maguknál dolgozni, de láttam, hogy maga nagyon jó hozzám; azt gondoltam, hátha enyém akar lenni és vártam. Szóltam is magának, de nem mondott se igent, se nem-et. Mai napig sem tudom mit akar ... Tovább már nem várhatok. — Itt egy kicsit megpihent és azután kérésre fogta a dolgot, odaállt egészen a leány mellé:

— Nem magának való munka ez, a mit itt folytat. Micsoda élet ez: tehenet fejni, disznót etetni, kertet kapálni? Bemennék Karádra lakni. A városban több a munka, jobban fizelik a munkát, mind ebben a rongyos kis faluban. Karádon minden másképp lenne.

Es ezzel megfogta a leány kezét, ki azalatt végzett a szűrővel. A leány engedte, nem szólt egy szót sem; reszkett minden tagjában s csak a földet nézte. Azután, mintha eszébe jutott volna valami, gyöngéden kivette a kezét a legény kezéből, az udvat sarkán a disznóól eresze alól kihuzta a sarlót s egyenesen a szembe levő kukoricás kertenek tartott.

Az asztalos legény ment utána.

A reggeli nap lángoló fénye diadalmasan ragyogott föl a hegyek fölött a kékes ködből, az utcáról kocsizörgés, a szomszéd udvarokról mozgás, beszélgetés halntszott. Bódult fejjel, reszkető szívvel haladt a leány a legény előtt a kert keskeny, harmatos mesgyéjén, kezét a szemé elé tartotta, nehogy az embermagasra felnőtt kukorica éles, elálló levele az arcát megcsapja.

Mikor a sövény mellett, a kert ajlán a leány lehajolt, hogy gazt vágjon, a legény el

akarta venni tőle a sarlót és a sarló nyelével együtt megfogta a leány kezét is.

A leány erre fölegyenesedett és mosolyogva nézett a hosszú legény szürke szeméibe, a kinek ettől a nézéstől a fejébe szökött a vére és mindakét kezével átolelte a leányt.

— Ugy-e Juliska, velem jön? A feleségem lesz? Meglássa, nem bánja meg.

A leány kibontakozott a karjai közül, azután szeméit rámeresztve mondta:

— Milyen szépen beszél! Hát aztán miért akar elhagyni?

— De bíz nem akarom, — vágott vissza a másik, — nem akarom elhagyni, magammal akarom vinni. Ugy-e az enyém lesz, az én feleségem? tette hozzá, mialatt ismét megfogta a kezét.

— Azt tudhatja Papp ur, — felelte szeli den a leány, — a kedvében jártam mindig. De hát mondja, mi lesz az apámból, meg anyámból nélkülüm? Igaz, rosszul bánna velem, szidnak. De mégis csak a lányuk vagyok, megverne az Isten, ha itt hagyának őket. A beszéd alatt a leány mindig közelebb simult a legényhez, a kinek lázasan vert a szive s egyszer csak hirtelen átkarolta a leány fejét s ajkával annak az arcát kereste.

A leány szívszón védkezett jó sokáig, karjaival elakarta arcát, azután gyors mozdulattal kisklott a legény kezéből. A dulakodástól a szemébe hullott a haja, azt félresímitotta és elszámtan beszélt, mintha valami nagy dolgot akart volna kérni.

kifejlesztés adni, mellyel *Saára* Gyula dr. polgármester, az iskola nagy jóakarója és jötevője iránt viseltetik. A polgármester a legnagyobb örömmel fogadta a megítélt bizalom és szeretet megnyilatkozását s készséggel adta beleegyezését ahhoz, hogy az alapítvány az ő nevével neveztesse el. Az alapítvány kamatait jövő évtől kezdve a felsőbb leány iskola egy jó magaviseletű, szép előmenetelt tanúsító, szegénysorsu növendéke fogja élvezni.

— **Érettségi a főgimnáziumban.** *Várady* dr. főg. a főgimnáziumban elnöklote alatt lefolyt érettségi vizsgálatok eredménye a következő:

Jelensen érettek: Havranek László, Izinger Nándor, Kórádi János, Nagy Mihály, Oroszán Zoltán, Révész József, Szabados János.

Jól érettek: Bogár Pál, Kövesdy Viktor, Pálföldy Margit, Say József Szauner Konstancia, Vadász János.

Érettek: Dudosits György, Esterházy László gr. Fittler Imre, Kozma Dezső, Noszko Horváth János, Rieder Jenő, Udvardy Ignác.

— **Elhalasztott vasutmegnyitás.** A balatonvidéki vasut július elsejére tervezett megnyitását, tekintettel arra a körülményre, hogy a vasuti munkálatok még teljesen nem fejeződtek be, a kereskedelmi minisztérium július 8-ára tűzte ki. Az elhalasztás következtében a 29-ére és 30-ára tervezett műtanrendőri bejárás is késedelmet szenved.

— **Térzene.** A mai térzene elmaradt, helyette honvédeknek szombaton délután a szokott időben tartó sétatangversenyt a Zichy ligetben.

— **Női kereskedelmisták vizsgája.** A helybeli felső kereskedelmi iskola által az 1908—9-ik tanév alatt rendezett női kereskedelmi tanfolyam hallgatói közül a vizsgát sikeresen letették: Andaházy Paula, Borkovits Anna Bory Cecília, Csehli Irma, Devecseri Jozefin, Ferencz Stefánia, Fodor Irén, Frankfurter Flóra, Galambos Erzsébet, Gans Ilona, Gerwein Teréz, Grohmann Alice, Halász Irén, Kádai Mária, Kajdi Alice, Kovács Irma, Kovács Mária, Kristóf Hermin, Leszlauer Róza, Lusztig Franciska, Merson Aranka, Orbán Mária, Polcer Izabella, Pössel Erzsébet, Proch Ilona, Reitmann Erzsébet, Réthy Jolán, Rosenfeld Sarolta, Sachs Margit, Schlesinger Jolán, Sipos Margit, Steiermann Margit, Steiner Róza, Szállér Etelka, Szenzenstein Mária, Szőke Ida, Tolnai Stefánia és Wurmser Ilona.

— **A színpártoló egyesület közgyűlése.** A székesfehérvári színpártoló egyesület 1909. június hó 27-én d. e. 11 órakor tartja a „Vörösmarty-

kör” helyiségében rendes évi közgyűlést a következő tárgysorozattal: 1. Jelentes az egyesület működéséről. 2. Számvizsgáló jelentés az 1909. évi számadások tárgyában. 3. A választmány öt tagjának megválasztása. 4. Esetleges indítványok.

— **A miniszter leirata.** A helybeli rendőrség a következő hirdetményt tette közzé: A nagyméltóságú m. kir. kereskedelmi miniszter ur 6153—90. sz. rendelete folytán Székesfehérvár szab. kir. város rendőrkapitányi hivatala a mozdonyszikrák által előidézhető tüzesetek meggátolása végett felhívja mindazokat, akiknek a vasutvonalak mellett gabonaföldjeik vannak, hogy az aratás beálltával a fűgabonakeresztet a saját érdeklükben is a pályatestől 95 méter távolságra, vagyis tüztávlaton kívül állítsák fel, továbbá az esetleges tarlótüz terjedésének meggátolása végett a vasutmentén 2—3 biztonsági barázdát húzassanak annál is inkább, mert ha ez irányban valakit mulasztás terhel, az esetleges tűzkár nem fog részére megtéríteni. Azon tulajdonosok pedig, kik terület szűke miatt a 95 méter távolságot betartani nem tudják, takarmányaik azonnali behordására kötelezettek.

— **Postaügynökség Ráckeresztúron.** A soproni posta és táviratüzemeltetése Fejérmegyében fekvő Ráckeresztúr községében postaügynökséget létesített, mely folyó évi július 1-én lép életbe. Az ellenőrzést és felügyeletet a maratonvári postahivatal gyakorolja.

— **Céllövészet.** Vasárnap és Péter és Pálkor a lövésdében katonazene és céllövészet, Péter és Pálkor záró lövészet.

— **Évzáró ünnepély a felsőbb leányiskolában.** A felsőbb leányiskola évzáró ünnepélyét június 27-én d. e. 10 órakor tartja a Szt. István-teremben, melyre a szülők és az iskola iránt érdeklődők szívesen láttnak. Záróünnepély sorrendje: 1. „Himnusz.” Éneklék a növendékek. — 2. „Kopott, fakó imakönyv” Feleki Sándortól, szavalja: Propper Sarolta I. o. t. — 3. „Die Kapelle” Uhlantól, szavalja: Stern Erzi II. o. t. — 4. „A jó öreg korcsmáros” Petőfőtől, szavalja: Kövesy Mária III. o. t. — 5. „Esti dal” Beethoventől, éneklék a növendékek. — 6. „Melyiket?” Váradi Antalól, szavalja: Almásy Mária IV. o. t. — 7. „Le moálin de mon grand père” par. Victor de Lapade, szavalja: Palánszky Ilona IV. o. t. — 8. „Die Wallfahrt nach Kevlaar” Heinétől, szavalja: Szepesy Ilona V. o. t. — 9. „A tanu” Váradi Antalól, szavalja: Szauner Mária VI. o. t. — 10. „Bucsubeszéd” tartja: Téri Irén VI. o. t. — 11. Jutalmak kiosztása. — 12. a) „Madárdal” b) „Aratódal” Gáll Annától, éneklék a növendékek.

— **Felejtethetlen szerelem.** Ez a címe annak a Pyreneusokban, Biarritz környékén lejátászó remek drámának, mely a Mozi legújabb műsorát szenzációssá teszi, melyben a festő szerepét M. Marie de L'isle, az Odeon művésznője játssza. De a többi szám is oly válogatott, hogy méltán nevezhetjük e műsor-cyklust elite-estéknek. A műsor többi száma: Fatális cigarettázás. A betyár tanonc. Hajókötélgyártás. Az otthon felejtett esernyő. Rossz példa. Asszonyi szív. 8 napi sport Savoyában és a Vízi virágkórzó Mexikóban c. gyönyörű színes kép is közkívánatra műsoron maradt.

— **Hangversenyes táncestély.** A „D. V. műhely dalegyet” f. hó 26-án tartja hangversenyes táncestélyt a Lutzkovich vendéglőben. Kezdeté este fél 9 órakor. Belépődíj személyenként 60 fillér.

— **Pályázat.** Kajászószentpéter község segédjegyzői állására pályázatot hirdet a főszolgabíró. A választás július 7-én lesz.

— **A Polgári Dalkör** ezton is tudatja partoló tagjaival, hogy 4 K díj lefizetése mellett ők is ugyanazon kedvezményekkel utazhatnak a kecskeméti versenyre, mint a rendes működő tagok. A kik tehát élvezni óhajtják a kedvezményeket, f. hó 30-ig jelentkezzenek Csöppentky Mihály ügyvédnél.

Vizsgákra alkalmas jutalomkönyvek, ugy a Szent István Társulat, mint egyéb kiadásokból óriási adalatlékban kaphatók Klökner Péter udvari könyvkereskedőnél Székesfehérvárott.

— Az állatvásár eredménye:

	Felhajtott	Eladott
Ló	3067	994
Tehén	933	505
Ökör	1438	533
Tinó	382	130
Üsző	507	141
Csikó	302	23
Borjú	112	99
Sértés	132	120
Kecske	22	18
Szamar	42	28
Bírka	15	14

— **Meghívó.** A Székesfehérvári Kath. Legényegylet Ifjusága folyó 1909. évi július hó 4-én saját házában, (Távirdu-u. 6.) könyvtára javára zártkörű táncvigalmat rendez. Belépődíj: személyjegy 1 kor., családjegy 1 kor, 60 fillér. Kezdeté este pont nyolc órakor.

— Jól van, engedtem, de ígérjen meg valamit!

— Igérek mindent, — felelte mohón a legény.

— Hát ne menjen még ma! Ígérje, hogy vár egy-két hetet vagy hónapot.

A legény magához kapta a leányt, arcát csókokkal borította el, miközben egyre sugta:

— Igérek mindent, mindent.

A leány a szédítő boldogságtól reszkette, sápadtan, lecsukott szemekkel hanyatlott a magas legény mellére.

Egyszer csak az udvar feől káromkodás hallatszott. A leány összeborszadván nyitotta föl szemét, mintha mély álomból ébredt volna föl. Megismerve a hangot. Az apja hazajött a virasztóból s az veszekedett az udvaron.

— Az apám, — mondta rémülten hátra-símitva haját. — Megyek, mert különben nagyon összevesznek. Azzal futni kezdett, a legény utána. Mikor fölértek a kertből, az öreg Rátónyi ott tántorgott az udvaron félrecsapott kalappal, botjával hadonászva. Pecsétese, zöld surca ott lógott előtte a kabát alól, torzonborz deres bajszától nem latszott a szája s zavaros fényű szeme véres volt az éjszakázástól.

A részeg ember, a hogy észrevette őket, ráfördött az asztalos legényre, aki még mindig úgy állott ott, mintha álmódnék.

— Micsoda fuser asztalos maga? Hát annak a deszkának így kell megszerzést lenni az udvaron? Csak egy percire tegye ki az ember a lábát. Iszonyuan dadogott az öreg és a nyelve alig forgott.

— Ugyan hallgasson már apám, csitította a leány, megfogva a karját, jobb lesz, ha lefekszik.

— Mit? pattant föl Rátónyi akadozó hangon. Azt hiszed, részeg vagyok? Még pártját fogod annak a jött-mentnek, a ki még egy szeget sem tud megfaragni?

— Jaj, apám, mit nem beszél össze s azzal a konyha ajtaja felé vonzolta.

De a öreg nem tágitott.

— Ki itt az ur, — ordította, — te nyálás béka?

A leány szólni akart megint, de ez az öreg annyira fölbeszította, hogy kirántotta magát a leány kezéből s dühösen vágott a botjával annak a vállára.

Erre az asztalos legény egy pillanat alatt ott termett mellette, az egyik kezével torkon ragadta a vénembert s a másik kezét ököre szorítva ütésre emelte.

A leány kétségbeesetten kapta meg a dühös legény karját.

— Sándor, rimánkodott, az Istenre, édes Sándor.

A dühölt reszkető férfit megszelidítte a leány könyörgése.

Sándor, édes Sándor csak ez csengett a fülebe, azt még nem mondta neki a leány sohasem. Mint egy megszegyenített vadállat engedte el az öreget, a ki a leány hirtelen betuszkolt a konyhába.

Papp Sándor egy pillanatil ott maradt a helyén azután meggondolva magát besietett a műhelybe, fölvette a kabátját, fölhuza sáros cipőjét s úgy jött ki megint az udvarra.

Még ide is kihallatszott a szobából a beteg, vénasszony veszekedése és az öregember lármája, a ki egyre azt hajtogetta:

— A fuser, a jött-ment . . . Nemsokára a leány is az udvaron volt. A legény elsápadtan állott előtte és úgy nézte;

azután líhege szólalt meg.

— Hogy tudnék én magunkól tovább maradni?

Odament egészen közel a leányhoz.

— Ha az enyám akar lenni, jöjjön velem maga is! A leány elrémülten válaszolt:

— De Sándor, mi lesz ezekből? A legény egy kicsit gondolkozott, azután szinte szárazan kérdezte:

— Akar velem jönni, Juliska?

A leány nem felelt; csak a kötőjébe rejtette az arcát és úgy zokogott.

A legény ekkor lassan megindult s csak az utcaajtóba nézett még egyszer vissza, de mivel a leány még mindig nem mozdult meg, kilépett az utcára.

A leány, mintha a szívét tépték volna, le-roskadott a tornácra s úgy sirt tovább fuldokolva, míg az öregasszony ki nem kiabált.

— Julcsa, hol a füled, nem halottad, hogy kurrog a disznó. Nem gondolk. Te lusta teremtés, semmire sem. Vigy annak az éhes malacnak valamit.

A leány fölállott, kötőjével megtörtülte vörösrre szemét s támolyogva indult a konyha felé. **Rórák Imre.**

— **A régi-Dalegylet feloszlása.** A „Székesfehérvári Dalegylet” 1909. június hó 27. napján d. e. 11 órakor a városi-tulajdó őrntanya helyiségében közgyűlést tart, melyre a dalegylet tagjait pontos megjelenésre felkéri az elnökség.

A közgyűlés tárgya a „Székesfehérvári Dalegylet” feloszlása és vagyonának hova fordítása.

— **Birtokbérlet.** Cecei 206 holdas, jobbára szántóföldből álló, dohánytermelésre is alkalmas birtokom kiadandó. **Szilárdy Károly Fülöp** szálláson.

— **Durva-fiu.** Maránkovits Márton sóskuti cipész — mint annak idején megírtuk — valóság-gal véresre verte az édesanyját, mert ez, mikor fia részegen tért haza a kocsmából, szemrehányást tett neki. A helybeli törvényszék a durva fiut 8 napi fogházra ítélte.

— **Ünnepsértők.** Id. és ifju Harkály József és Harkály Julianna táci lakosok a múlt vasárnap répakapálással sértette meg az ünnep szentségét. A csendőrség ünnepsértésért följelentette őket. — Polgári községben ugyanazon vasárnap Csizmazia Sándor végzett szolgálai munkát. Ezt is följelentették.

— **Betöréses lopás elleni biztosításokat** jutányos díjak mellett vesz fel a **Fonciere, Pesti biztosító intézet főigazgatója.** Liget-sor 1. Telefon 165.

— **Tűz.** Tegnapelőtt délelőtt 10 óra tájban Róza Lajos Almásy-telepi kőművesnek sertés-olja kigyuladt és teljesen leégett. A tűzet valószínűleg gyufával játszó gyermekek okozták. A leégettől biztosítva nem volt. A kár 20 k.

— **Mulatság közben.** Még a múlt év szeptemberében történt, hogy Druhapolicsk József és Bogár József szolgálóházi legények táncmulatság közben összeveszték egymással. T. i. mindketten egyazon lánnyal akartak táncolni. Veszekedés közben aztán Druhapolicsk bicskát rántott s azzal vetélytársán súlyos sérüléseket ejtett. A helybeli törvényszék Druhapolicskot súlyos testi-sértés vétsége miatt 6 hónapi fogházra ítélte.

— **Hulla a Dunában.** Zlatoszkovek Mihály érdi fuvaros Tétény község határában egy 40—50 évesnek látszó munkás holttestét fogta ki a Duna habjából. A hullát még eddig nem ismerték fel, valószínűleg öngyilkosság áldozata.

— **Varga Elemér okl. építész-mérnök műszaki irodáját** Vörösmarty-tér 10. sz. I. em. helyezte át. Telefon szám 226.

— **Zárlat alatt álló községek.** Sertésvész miatt: Nagyláng, Rácalmás, Alsószentiván, Pákozdi, Bakonykúti, Dunapentele, Hercegfalva, Igar, Nagylók, Magyaralmás, Inota, Seregélyes, Zámoly, Felcsúth, Bakonyvárkány, Csór, Alap, Baracs. — Sertésorban: Ráckeresztúr, Baracska, Vái, Tabajd, Bicske. — Veszettség miatt: Vértesdoboz, Vértescsaba, Gyuró, Kápolnásnyék. — Lépfene miatt: Baracska. — Hólyagos kiütés miatt: Falubattyán.

— **Rövid hírek.**

Sertésvész lépett fel Sukorón.

Seregélyesről. Fehér Mihály seregélyesi lakost szovátalásból kifolyólag a vele együtt dolgozó munkások egyike kapójával oly erősen odalba vágta, hogy súlyos sebesülésével kórházba kellett szállítani.

A rendőrségről. A rendőrség Csokonat Imre helybeli csavargót erőszakos koldulásért 8 napi elzárásra ítélte.

— **Megugroti csibó.** Csanádi János seregélyesi lakos 2 éves vaseres kancacsokja ismeretlen irányban megugrott.

— **Elveszett fiu.** ifj. Papp István 16 éves fiu apjának Seregélyeshez tartozó Pálincakáz-pusztai lakásáról napokkal ezelőtt megszökött.

Cigányok? Gajárszki Jánosné munkástelepi lakos bejelentette a rendőrségen, hogy f. hó 20-án virradóra ismeretlen tettes 8 drb. libáját 19 koronértékben az udvaron levő kamrából eltulajdonította. A rendőrség megindította a nyomozást, a tolvajok valószínűleg cigányok lesznek.

20 fillér egy nagy doboz Fernoledt-féle világhírű cipőcém. Legjobb denaturált spiritusz literje 56 fillér. **Gumisarkok,** melyek a járást biztossá és kellemessé teszik, továbbá **cipőfűző különlegességek** stb., legolcsóbb árban kapható:

Langraf Gábor és Fia.

gépszij- és bőrkerekedésében
Jókai-u. 8. — Telefon 100.

Szerkesztői üzenet.

Mór. Battyhány Lajos gróf, képviselő móri beszámolóját mindenik lep hozhatta, — levén Mórban tudósítójuk. Nekünk — a kath. sajtónak — nincs. Hanem frázisolni a kath. sajtó pártolásától nagyszerűen tudunk. A praktikumhoz, t. i. a tettekhez csak nem akarunk érteni. Talán ebben megegyezünk.

Szerencse. (vers.) Mindjárt a címe is téves: — Volt szerencsénk.

Dr. V. Gy. Budapest. A palicsi gazdaggyűlésen szerettük volna egy kis megbeszélés által a gazdaszervezkedés motívumát, hivatását tisztább megvilágításban látni. — úgy amint a Szövetkezők Dr. ur tollából már régebben pengeti a dolgot. Sajnáljuk, hogy nem volt szerencsénk. Csak töredéket adhatunk.

KOVALD PÉTER ÉS FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár
Budapest, VII., Szövetség-utca 37. szám.

megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőket létesít és ezáltal módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolás és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse

Falvay Ferenc Székesfehérvár, Kossuth-utca sarok

vette át a képviselőt és a gyár rendes áraiban vállalja az *uri-, női- és gyermeköltönyök, alszítók és butorszővelek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végárak, szőrmék stb.ek vegytisztítását és festését.*

Ugyiszintén ágytollak tisztítását és fehérneműk mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árairól, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőt és számos megbízatást kér

Kovald Péter és fia cég.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.

Nagyemlétsága

Zichy János gróf

szőlészete elad

ugy nagyban, mint zárt palackokban saját főzésű valódi ó törkölypálinkát 2-10 K, új törkölypálinkát 1-90 K, cognacot 5 K árban literenként, palackkal együtt.

Csomagolás önköltségen számitatik. — — — Szállítás utánvétellel történik. Megrendelések

Uradalmi intézőség Tác

(Fejérm.) címre kéretnek.

Ujabb rendszerű kocsik!

HIRTLING PAL

KOCSIGYÁRTÓ

Üzlet: Tólnai-utca 16. Székesfehérvár Raktár: Simor-utca 35

Raktáron tartok minden fajtájú kész ruganyos kocsit, kész korbákat, kerekeket és a hozzá tartozó farészeket.

A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom kocsifényező és nyerges — — — műhelyemet. — — —

A kocsigyártáshoz tartozó összes javításokat jutányosan s gyorsan eszközölöm.

ZILZER MANÓ

férü-, fiu- és gyermekruha raktára
Székesfehérvár, Szőgyeny-Marich-utca.

Állandóan nagy raktáron mindenféle

férü-, fiu- és gyermekruhák

ugyszintén

papi öltönyök,

Ferenc József-kabát,

köpenyek (havelok)

bőr kabátok, utazó bundák,

raglán-felöltők, kabátok.